

Belka tęczowa z grupą rzeźb Ukrzyżowania w kościele pw. św. Leonarda w Lipnicy Murowanej

Belka tęczowa wraz z zespołem rzeźb umieszczonych pod sklepieniem kościoła, między nawą a prezbiterium powstała pod koniec XVI wieku. Składa się na nią kilka elementów: belka, i ustawione na niej drewniane sylwetki Marii, Chrystusa na krzyżu, apostoła Jana.

Belka ma pięć metrów długości. Jest masywna – ma około trzydzieści centymetrów szerokości. Ulokowana została na wysokości trzech i pół metra. Dokładnie pod nią, na posadzce biegnie drewniany próg.

Na belce stoją trzy rzeźby. Pierwsza z lewej to figura Marii. Ma około 120 centymetrów wysokości. Ma ciemnobrązowy kolor drewna. Maria jest smukła. Odziana w prostą, fałdowaną szatę. Włosy osłania welon, twarz i szyję okala tkanina. Maria przechyla głowę lekko w swoją lewą stronę, tam, gdzie stoi krzyż. W dużych oczach maluje się głęboki smutek, a zarazem pogodzenie z losem. Splecione modlitewnie dłonie Maria trzyma na wysokości pasa. Spod fałdów szaty wyłaniają się palce bosej stopy.

Figura Chrystusa na krzyżu jest większa od postaci Marii. Ma około dwa metry wysokości. Krzyż w kolorze ciemnego drewna ma około 3 metry wysokości. U góry pionowej belki wisi przekrzywiona tabliczka z literami skrótu „J.N.R.J” [jot en er jot]. W tłumaczeniu z łaciny oznacza to: Jezus Nazareński król żydowski. Prawie nagie ciało Jezusa zostało przybite do krzyża. Pomalowano je farbą o jasnym, zgaszonym odcieniu różu, imitującym kolor skóry. Rzeźbione pukle długich włosów i brody mają kolor czarny. Głowę okalają sploty korony cierniowej. Jest lekko przechylona w stronę prawego ramienia, tym samym w stronę Marii. Chrystus ma zamknięte oczy. Na twarzy maluje się idealny spokój. Powstaje wrażenie, jakby spał. Na rozciągniętych rękach Jezusa zaznaczają się linie naprężonych mięśni i ścięgien. Dłonie po środku przebite gwoździemi. Na klatce piersiowej – wyraźnie rysują się żebra. Twarz i tułów pokrywają setki czerwonych zadrapań – śladów po biczowaniu. Biodra osłania szara tkanina przepaski związana po prawej stronie. Nogi są gładkie, bez szczegółów anatomicznych. Prawa - lekko ugięta w kolanie. Złączone stopy przebija jeden potężny gwóźdź.

Ciemnobrązowa figura apostoła Jana jest wysoka na około 120 centymetrów. Apostoł odchyła głowę lekko w tył. Fale kręconych włosów spływają na kark. Twarz jest pozbawiona zarostu. Zwraca się do góry w natchnieniu. Dłonie splatają się na wysokości pasa. Postać otulają fałdy szaty i płaszcza. Spod nich wyłaniają się bosa stopy.

Belka tęczowa ma podwójną rolę. Jest elementem konstrukcyjnym podtrzymującym budowlę na styku nawy i prezbiterium. Ma też głębokie znaczenie symboliczne. Jej usytuowanie między nawą - miejscem dla wiernych - a prezbiterium - miejscem obrazującym niebo - odnosi się do pojęcia zbawienia. Wierni zgromadzeni w nawie patrzą na prezbiterium i na jego tle widzą belkę tęczową wraz ze sceną Ukrzyżowania. Dzięki temu mają pamiętać, że aby oni mogli dostać się do nieba i osiągnąć zbawienie, Chrystus musiał umrzeć na krzyżu. To jest przymierze między Bogiem a ludźmi. Znakiem tego przymierza od czasu potopu była tęcza.